

Sygn. akt VIII U 1094/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w Gliwicach

sprawy B. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 maja 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt: VIII U 1094/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. L. ponownego ustalenia wysokości świadczenia w oparciu o art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów mających wpływ na zmianę treści decyzji odmownej z dnia 07.12.2016 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przeliczenie świadczenia w myśl art. 110a z uwzględnieniem wynagrodzenia wynikającego z legitymacji ubezpieczeniowej. Domagał się również odtworzenia wynagrodzenia za okresy nieudokumentowane.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. L. urodził się w dniu (...)

W okresie od dnia 01.01.1979 r. do dnia 11.12.1994 r. B. L. zatrudniony był w (...) Spółce (...).

Na podstawie decyzji (...) Oddział w Z. z dnia 01.09.1994. ubezpieczonemu przyznane zostało prawo do emerytury górniczej od dnia 12.12.1994 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 340,23 % i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

W dniu 15.11.2016 r ubezpieczony złożył w ZUS o/Z. wniosek o przeliczenie wysokości emerytury w oparciu o art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do wniosku dołączył RP 7 za okres od 1979 r. do 1994 r.

Decyzją z dnia 07.12.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury albowiem nie podlegał on ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu emerytury.

W dniu 09.05.2017 r. B. L. ponownie złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS i przedłożył kopie wybranych stron z legitymacji ubezpieczeniowej zawierającej wynagrodzenia uzyskiwane w 1969 r.

W dniu 19.05.2017 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Po przyznaniu prawa do emerytury B. L. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Stan faktyczny był między stronami bezsporny.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 114 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2015 r, poz 748 zezm) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń - zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu - wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie, a mianowicie: 1) przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie nowych okoliczności, 2) nowe dowody lub okoliczności istniały przed wydaniem decyzji, 3) nowe dowody zostały przedłożone lub nowe okoliczności zostały ujawnione po dniu uprawomocnienia się decyzji, 4) nowe dowody lub nowe okoliczności nie były znane organowi w dniu wydania decyzji, 5) nowe dowody lub nowe okoliczności faktyczne mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Decyzją z dnia 07.12.2016 r. ZUS O/Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie podlegał ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu emerytury. Ubezpieczony składając kolejny wniosek o przeliczenie emerytury nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na prawo do przeliczenia świadczenia.

Z oświadczenia ubezpieczonego i dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalnych wynika, że ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu prawa do emerytury.

Nie stanowi nowego dowodu legitymacja ubezpieczeniowa z zarobkami ubezpieczonego z 1969 r., albowiem nie jest to dowód mający wpływ na prawo do przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110 a.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Ubezpieczony nie wskazał podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. Przewidziana w art. 110 a ustawy emerytalnej możliwość przeliczenia emerytury dotyczy jedynie osób, które po przyznaniu prawa do emerytury nadal pracowały i odprowadzały składkę na ubezpieczenie społeczne od osiąganego przychodu.

Ubezpieczony nie przedłożył zatem, żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do przeliczenia świadczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznając odwołanie za bezzasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSR del Magdalena Kimel